

**In Hoc Libello Pontificii Ora||toris continetur legatio, in
co[n]uentu Noremburgensi,|| Anno. M. D. xxij. inchoato,
sequenti vero finito ex-||posita, vna cum instructione ab
eodem legato|| ...**

Hadrian <VI., Papst>

Noremburgæ, 1523

VD16 K 320

96 Pari præterea modo a Romana sede iam dictis legatis, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65406)

dubio efficeretur, q̄ dictorum monasteriorum annui fructus census, redditus indies auferentur; monialium personæ in magnum vsq̄ excrescerent numerum; et sic multo melius, vberius, vtilius, q̄ si ipsarum pecunia, vel Romam, vel in alium quempiam locum indecentem conferatur, sustentari possent.

DE ROMANORVM PONTIFICVM LEGATIS ET oratoribus, necnon comitibus, quos vocant, Palatinis.

95 Accidit etiam aliquando, q̄ legati & oratores Romani, cū Papalibus, vt vocant facultatibus, in Germaniam mittantur, qui talium facultatum vigore & prætextu, liberos vulgo conceptos, naturales, Bastardos, spurios, damnato ex coitu prognatos, aliosq̄, qui contra Christi instituta, legumq̄ sanctiones in mundum editi atq̄ expositi sunt, legitimos efficere, & ad quoscunq̄ actus legitimos, idoneos reddere; ad successiones item cum legitimis & naturalibus liberis habiles facere & admittere; omnium deniq̄ statuum ac dignitatum capacitatem tribuere conantur. Cuius tamen rei, in Romani imperij territorio, nullam omnino habent potestatem. Nec parum inde litium, iurgiorum, errorum, controversiarum, offendiculorūq̄, in sacrosancto Romano Imperio oritur, q̄ ex non concessio coitu concepti, cum legitime editis ad parem admitti debent successione. Quam rem vt nimium Germanis molestam, Imperij ordines, tolli, amoueri, penitusq̄ aboleri, summopere petunt.

96 Pari præterea modo a Romana sede iam dictis legatis, vicecomites palatini sufficiuntur, simili potestate legitimandi, ad successione admittendi, & omnia ad instar legatorū, quorum iam ante mentio facta est, efficiendi, nec non notarios creandi. Qui tamen vicecomites adeo sunt inidonei, adeo inhabiles, adeo literarum ignari, adeo deniq̄ rerum inexpertes, vt minimum etiam, quod ad notariatus artem pertinet, ignorent. Vnde non immerito subsequitur, q̄ multo ineptior

to ineptiores, q̄ ipsi sint, creent notarios : vt semper dignum, quod in prouerbio est, cōtingit patellæ cooperculum. Quod ipsum Imperij Status, abrogari efflictim rogitant. Præfati item Apostolicæ sedis nunciij & legati a iure iurandis, pactis, obligationibus absoluerent; & sic absolutos ad agendum de nouo restituere moliuntur. Qua vna re æquitati, fideiq; humanæ, nihil est aduersum magis.

Conatur insuper beneficia, quæ patronatus iuri subsunt, 97 conferre; & sic patronis tam ecclesiasticis, q̄ sæcularibus in iuribus suis derogare, penitusq; eos priuare: quod etiam merito aboletur.

VTRIVSQVE SEXVS RELIGIOSI, IN SVORVM monasteriorum, clausarum, fundationum, aliorumq; conuentuum, commodum, succedunt sæcularibus, quum ipsi vicissim ab illis ad hæreditates, neq; vocentur, neq; admittantur.

Neq; hoc Germanicorum grauaminum postremum est, 98 q̄uis vltimum hic sortiatur locum, mos non amplius ferendus, hætenus inoleuit, pauloq; altius, q̄ par sit, radices egit: videlicet, q̄ Monachi, Moniales, Beguttæ, Beghardæ, Nolzhardi, Conuentus, & quicumq; tandem sunt, qui se religiosos, & a popularibus segregatos profitentur, parentibus, consanguineis, agnatis, ac cæteris amicis, in hæreditarijs bonis, aliquando in partem, nonnunq; in totum succedunt. At vicissim eorum cognati, seu necessarij laici, a præactis religiosis, ad ipsorum hæreditates adeundas, non solum non vocantur, sed nec admittuntur quidem. Quod Germanis & graue, & molestum, iniustum etiam, ac non diutius tolerandum onus est. Eapropter necessario, ac summa prudentia curandum est, vt deinceps nemo se memoratorum religiosorum votis vel adstringat, vel addicet, nisi prius ea de re ciuiles magistratus certiores fecerit, quorum præsentia, auctoritate & consilio religionem ingredi volentibus, a parentibus & ami.

H